Pe crucea din dealul iubirii

1

Pe crucea din dealul iubirii,
Pe culmea lipsită de flori
Se stinge Făclia iubirii
Privind spre albastrele zări.
Te plânge izvorul din vale
Şi raza de soaren amurg,
Se scutură florilen cale
Iar stelelen nori se ascund.

Pe crucea din dealul iubirii

2

Ce mulţi au aflat în iubire,
Izvorul de dulci mângâieri;
Dar Domnul privind de pe cruce
Îi caută, şi nus nicăieri.
Doar mama aleargă la cruce,
Priveşte spre cer suspinând.
În locul să rabde sar duce,
Pe lemnul de groază murind.

Pe crucea din dealul iubirii

3

Iar ochii ceau plâns în grădină
Sendreaptă spre cer rugător;
Spre Cel ce durerilealină
Se roagă al meu Salvator:
„Părinteal iubirii sublime,
Le iartă cumplitul păcat!
Al Meu duh sendreaptă spre Tine,
O, iartăi că nu ştiu ce fac!“

